

Nr 553

Av herr **Danmans**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om socialhjälp, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 177 med förslag till lag om socialhjälp är frågan om hemortsrätten föremål för ingående prövning. De ur denna rätt härledda följdverkningarna äro med hänsyn till gjorda erfarenheter uppseendeväckande och påkalla alltfört uppmärksamhet. Utformningen av hithörande bestämmelser betyder mycket i många avseenden, särskilt för den kommunala organisation som har att administrativt handlägga ärenden av socialhjälpkaraktär.

En angelägenhet varom helt visst enighet kan vinnas är att Fvl. bestämmelser och av dessa bestämmelser uppkomna uppgörelser mellan kommunerna angående understöd åt behövande komma bort, alldenstund dessa uppgörelser icke alltid undgått att få en rätt pinsam karaktär. Frågan är väl närmast hur detta skall ske utan att alltför allvarliga olägenheter av annan art stöta till.

Vad angår denna angelägenhet redovisar propositionen socialvårdskommitténs utförliga kommentarer i ärendet. Utan att här upprepa dessa eller utförligare utveckla dem synas de vara väl värda att allvarligt övervägas i detta sammanhang.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att ersättningsskyldighet för socialhjälp må åläggas den kommun i vilken hjälptagaren "faktiskt" är mantalsskriven vid det tillfälle, då hjälpen utgivits på sätt socialvårdskommittén tänkt sig frågans lösning.

Stockholm den 19 oktober 1955

Einar Danmans
